

Rejsebrev fra **ITALIEN - 2012.**

Piemonte.

Af Jens Rostgaard Gjerløv.

Turen til Piemonte bliver egentlig "født" en aften i maj måned.

Jørgen har igennem flere år lavet en far/søn tur et par gange om året til Norditalien. Dels for at nyde stemningen dernede, dels for at købe lidt god vin med hjem. I år kan sønnen desværre ikke deltage i forårsturen og så bliver jeg på et tidspunkt spurgt, om jeg har lyst til at tage med i stedet for, ellers vil turen formodentlig ikke blive til noget.

Turen derned foregår meget naturligt i bil og de plejer at køre derned nonstop, så turen varer i alt kun 4 dage og det lyder hårdt! I de mange år Helle og jeg har kørt til Sydfrankrig, har vi aldrig kørt nonstop. Vi synes det er hårdt og har ikke lyst til at ødelægge os selv med en nonstop kørsel.

Vi har således altid mindst én overnatning under vejs til Sydfrankrig og jeg er derfor, meget naturligt, lidt betænkelig ved at skulle køre nonstop til Norditalien og vil da også godt have et par dages betænkningstid.

Efter at have været i tænkeboks et par dage, siger jeg så 'ja' til at tage med på turen og derefter går det stærkt. I løbet af få dage er det hele på plads. Bilen (Jørgens) får lavet service, nye sommer dæk bliver sat på, motorvejsmærkater til Østrig og Schweiz bliver købt ind, værelser bliver bestilt i Gavi og Costigliole og endelig bliver de sidste detaljer omkring turen sat på plads.

Lørdag den 12/5 går det så løs. Klokkeren ca. 01:00 kører vi fra Næstved og de næste 17½ time er der så bilkørsel på programmet.

Turen ned gennem Tyskland, er som sædvanlig ikke "noget at skrive hjem om". Vi har besluttet, at turen derned skal være gennem Schweiz og da vi når Memmingen i Sydtykland, kører vi videre mod Bregenz og San Bernadino. Derefter ad E43/13 mod Lugano og Milano. Det er en imponerende flot tur gennem Schweiz og Alperne, selv om de flotte scenerier bliver ødelagt af næsten konstant regnvej og dis.

Da vi er kommet godt og vel over Alperne klarer vejret lidt op - det bliver i hvert fald opholdsvej - og det sidste stykke af Alperne kan vi nyde uden vinduesviskernes evindelige vej frem og tilbage over ruden. Videre går det, uden om Milano, så mod Tortona og endelig mod Gavi, som er vores første opholdssted.

Vi ankommer til Gavi klokken ca. 18:30 - solen skinner fra en skyfri himmel og det er 32° - kan man ønske sig mere?

Vi skal bo på et lille hotel, "Il Girasole - Piccolo Hotel, Vineria e Ristorante". Vi får forholdsvis hurtigt vore hotelværelser og får båret vores ting op, hvorefter vi sætter os ned på én af de få lokale barer, "Bar Matteo". Den ligger bare 100 meter fra vores hotel. Her får vi os et par store, velfortjente krus fadøl med tilhørende antipasta.

Det sidste krus fadøl tager vi med tilbage på hotelværelserne, som heldigvis ligger lige rundt omkring hjørnet. Vi er blevet enige om, at spise resterne af vore madpakker her, i stedet for at spise ude og efter dette kulinariske måltid, går vi tidligt til ro, så vi kan være friske og veludhvilede til i morgen.

* * *

Næste morgen klokken 09:00 er vi klar til en ny dag, friske og veludhvilede. Morgenmaden indtages på "Bar Matteo", hvor vi også var i går aften og få fadøl. Efter et par kopper kaffe og en croissant er vi klar til dagens udflugter.

Vi starter med en lille rundtur i byen, som er ganske hyggelig, med mange gamle og velholdte huse og smalle gader og efter et stykke tid spørger Jørgen, om jeg er frisk til en tur rundt om borgen. Vel at mærke i almindelig jordhøjde, ikke i den samme højde som selve borgen ligger i!

Borgen ligger i 100-150 meters højde i forhold til byen. Den blev bygget omkring år 973, senere genopbygget i det 18. århundrede og under 2. verdenskrig blev den brugt som krigsfangelejr.

Jeg synes det lyder godt med en rask spadseretur, så vi begiver os derudad. Da vi når udkanten af byen og begynder på rundturen, er det første vi møder et lille charmerende vandfald, Cascata del Neirone.

Hele turen rundt er et behageligt afbræk fra gårdsdagens lange køretur. Det er dejligt at få strakt benene og nyde den friske luft og ikke mindst se noget andet end motorveje!

Og vejret er heldigvis med os. Det er rimelig behageligt, men giver dog indtryk af, at det godt kan finde på at regne lidt, hvornår det skal være. Vi slipper dog med skrækken.

Efter en dejlig spadseretur og masser af frisk luft, forlader vi ved middagstid Gavi for denne gang. Vi skal videre op til noget der hedder 'Villa Sparina Resort'. Det ligger ca. 3 kilometer nordøst for Gavi.

Det er en vingård, hvis historie går tilbage til 18. århundrede og som i dag ikke alene producerer nogle af de bedste vine fra Piemonte, men også er - som navnet antyder - et resort i absolut topklasse.

Her sætter vi os på den flotte udendørs terrasse og nyder en kop cappuccino, samtidig med vi også nyder den utrolig flotte udsigt ud over alle vinmarkerne.

Da vi er mætte af udsigten, er det tid til at køre videre.

Nu skal vi op til den del af Piemonte, hvor der skal købes lidt vin, som vi skal have med hjem. Nærmere betegnet skal vi op til en lille by ved navn Costigliole d'Asti. Byen ligger mellem byerne Alba og Asti og det er ca. 60 kilometer (næsten) vest for Gavi (i fugleflugtslinie) og hvis man vil køre ad den hurtigste vej dertil, er den faktisk ca. 40 kilometer længere! Nå, ikke mere snak om kedelige kørevejledninger.

I Costigliole skal vi bo på "Da Maddalena". Det er i allerhøjeste grad en familieejet og familiedrevet restaurant. Den blev 'født' i 1978 af mamma Maddalena, som brændte for at åbne en restaurant. Her arbejder mamma Maddalena, hendes ca. 70 årige mand som har været alvorlig syg, datteren og svigersønnen, samt øvrige familiemedlemmer i mere eller mindre udstrækning.

Foruden restauranten - og en større pizzaproduktion ud af huset hver aften - har de også 4 værelser som de lejer ud.

Det er en ganske 'enkel' restaurant, som ligger i ydmyge omgivelser. Der er nydeligt og pænt, hvide duge på bordet, god og hyggelig betjening og ikke mindst rigtig god mad og som en selvfølge: italienske spaghetti retter.

Jørgen har boet her ved flere lejligheder og kender familien, så vi bliver næsten modtaget som de fortabte sønner da vi kommer, hvilket er med til at gøre vores ophold både morsomt og hyggeligt. Restauranten kan i øvrigt så absolut anbefales - værelserne ligeså - hvis man skulle komme på de kanter.

Her skal vi som sagt bo et par dage, mens vi får fyldt bilen op med lidt - forhåbentlig - god rødvin.

Vi kommer til Costigliole først på eftermiddagen og efter vi er blevet installeret på vore værelser, går vi en lille tur rundt i byen, som ikke er ret stor. Byen er ikke lige så malerisk og hyggelig som Gavi, den virker meget mere ordinær. Centrum af byen er rimelig domineret af det middelalderlige "Slot Costigliole d'Asti", som siden 1997 har været hovedkontor for ICIF - Italian Culinary Institute for Foriegners.

Det er en skole for Køkken, Kultur og Vinfremstilling. Her har man madlavningskurser, sommelierkurser samt kurser inden for stort set alt, hvad der har med madlavning og madkultur at gøre.

Senere på dagen kører vi en tur til den noget større by, Alba, som ligger ca. 20 kilometer sydvest for Costigliole. Til trods for at det er søndag, er alle forretningerne åbne (til gengæld har de fleste lukket om mandagen), så vi er en tur ned gennem forretningsgaderne med de mange spændende forretninger. Det blev dog ikke til nogle indkøb, selv om fristelserne visse steder var store.

Vel tilbage i Costigliole, som sagt uden indkøb, slapper vi lidt af på værelserne. Klokkeren 19:00 går vi så over til mamma Maddalena i restauranten som ligger ved siden af, for at spise. Her tilbringer vi en hyggelig og morsom aften og vi kommer faktisk først derfra klokken 24:00. Herefter er det om at komme til ro, for næste dag skal vi være friske til vin indkøb.

* * *

Efter en god nattesøvn og et besøg på en lille lokal kaffebar, kører vi ud til det første sted vi skal handle. Vingården hedder "Scagliola" og ligger ca. 5 kilometer sydøst for Costigliole.

Her bliver vi modtaget af datteren af huset og får en fantastisk betjening. Vi får handlet det vi skulle, får set deres nye tilbygning til vingården, som er meget flot og velholdt og da vi kører derfra, er der kommet læs på bilen og vi er en god oplevelse rigere.

Nå, næste sted der skal handles, er på vingården "Baldi Pierfranco", som ligger 2-3 kilometer sydøst for Costigliole. Også her får vi en rigtig god behandling og ikke mindst får jeg en længere snak med sønnen af huset, som kommer hjem mens vi er der.

Han er meget interesseret i, hvor i Danmark vi kommer fra og hvordan landet er. Eftersom jeg ikke kan italiensk, forgår dette på engelsk, som han ikke er spor ked af at tale - og i øvrigt er god til.

Det sidste sted vi skal handle, er i vingården "Giovanni Rosso". Her har Jørgen en aftale med én af medarbejderne om, at han kan hente nogle kasser vin der er bestilt. Vi skal være der klokken 20:00, i en lille by i nærheden, hvor de har en "filial" af vingården.

Det er en utrolig venlig og behagelig ung mand der kommer med vinen, han vil godt tale engelsk og hjælper hellere end gerne med at bære kasserne ud til bilen.

Med den sidste vin godt ombord i bilen, går turen tilbage til Costigliole. Her skal vi have et sidste måltid mad, inden turen går hjemover i morgen.

Selv om der er lukket i restauranten i dag, mandag, kan vi godt få et sent måltid mad og inden vi får set os om, sidder der et enkelt andet par og spiser, samt hele familien "Maddalena", som selvfølgelig også skal have noget at spise.

Klokken godt 22:00 går vi til ro, efter at have fået en stor portion ravioli og et godt glas fadøl. Vi har aftalt at køre herfra i morgen tidlig, tirsdag, klokken 03:00 - så skulle vi kunne være hjemme sent tirsdag aften. Hjemturen bliver gennem Brenner passet og Østrig, for at se lidt nyt og i den anledning håber vi på, at vejret bliver bare nogenlunde.

Det er godt nok en lidt længere tur hjem, men så kan vi forhåbentlig få set nogle af de mange flotte scenerier. Jeg er specielt spændt på at se Europa broen, hvis ellers det bliver muligt, nu vi skal køre over den.

* * *

Det er en fantastisk flot morgen vi står op til. Solen skinner fra en skyfri himmel - hvor heldige har vi lov til at være. Vi har en begivenhedsløs tur op til Brenner passet, og Europa broen som jeg havde glædet mig til at se (vel at mærke lidt på afstand), når jeg dårligt at opdage, før vi er kørt over den! Så meget for dét, ærgerligt. Til gengæld ser vi det ene flotte sceneri efter det andet, ikke mindst fordi det flotte vejr for en gangs skyld er med os.

Da vi er kommet gennem Østrig og ind i Tyskland, begynder det så småt at regne og da vi kommer lidt længere nord på, går regnen over til at være mere eller mindre heldagsregn, så turen gennem Tyskland er ikke særlig morsom.

Da vi når Puttgarden er vejret faktisk blevet helt godt igen, og sejlturen foregår i næsten spejlblankt vand. Flot ser det ud. Det sidste stykke vej hjem er uden dramatik og vi kører ind gennem byporten til Næstved klokken 22:55.

En hurtig, men pragtfuld tur til Norditalien er slut. Nu kan vi så glæde os til at smage på vinen vi selv har hentet.

Jens Rostgaard Gjerløv.

Juni 2012.